

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie dot. zażalenia Prezesa Wojskowego Sądu Garnizonowego
ppłk K. B.

na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie

z dnia 5 stycznia 2023 r., sygn. akt [...],

o odmowie wszczęcia śledztwa,

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 31 lipca 2024 r.,

z urzędu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w
Olsztynie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 5 stycznia 2023 r. prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w Olsztynie o czyn z art. 346 § 1 k.k., z powodu braku znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.). Postanowienie to zaskarżył pokrzywdzony Prezes Wojskowego Sądu Garnizonowego ppłk K. B. a sprawa została zarejestrowana we właściwym miejscowo Wojskowym Sądzie Okręgowym w Warszawie pod nr Kp 5/23. Postanowieniem z 27 września 2023 r. Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w Poznaniu, albowiem zaistniały

okoliczności, o których mowa w art. 43 k.p.k. Na obecnym etapie postępowania Prezes Sądu właściwego w drodze delegacji wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, wskazując na to, że wydane zostały następujące postanowienia: Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu z: 26 stycznia 2024 r. i 8 lutego 2024 r. oraz Sądu Najwyższego z 13 marca 2024 r., mocą których wyłączeni zostali poszczególni sędziowie orzekający w Wojskowym Sądzie Okręgowym w Poznaniu. Z informacji nadesłanej przez Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu wynika, że wyłączeni zostali wszyscy sędziowie orzekający w tym sądzie, co prowadziło do wniosku, że rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy było niemożliwe.

W zaistniałym stanie rzeczy, w którym z powodu wyłączenia sędziów rozpoznanie sprawy w danym sądzie wojskowym nie było możliwe, przy czym nie było również możliwości przekazania tej sprawy innemu równorzędnemu sądowi (w tym wypadku mógłby to być wyłącznie Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie), Sąd Najwyższy, mając na uwadze dobro wymiaru sprawiedliwości i posiłkując się treścią art. 37 k.p.k. oraz stosując *per analogiam* rozwiązanie zawarte w art. 39a § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o ustroju sądów wojskowych, przekazał sprawę do rozpoznania odpowiedniemu sądowi powszechnemu, którym w tym wypadku jest Sąd Okręgowy w Olsztynie. O delegacji wskazanego sądu zdecydowała właściwość rzeczowa (właściwym sądem wojskowym był Wojskowy Sąd Okręgowy) oraz miejscowa (zarzucany czyn został popełniony w Olsztynie).

Dobro wymiaru sprawiedliwości i zasady logicznego rozumowania wymagają, aby przedmiotowa sprawa była rozpoznana. Skoro oba właściwe Wojskowe Sądy Okręgowe nie mogą tego uczynić z powodu wyłączenia wszystkich sędziów tych sądów, to konieczne stało się podjęcie decyzji umożliwiającej rozpoznanie wniesionego zażalenia.

Z tych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]

